

כף אָמר רבי שמעון, התקין הקדוש ברוך הוא לפניו היכל קדוש, היכל עליון (קדוש), קריה קדושה, קריה עליונה, שנקראת ירושלים עיר הקדש. מי שנכנס למלך - לא נכנס אלא מאותה קריה קדושה, נוטל דרך למלך, שיהדרך מתקנת מכאן.

זהו שכתוב (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו. כל שליחות שרוצה המלך, יוצאת מבית הגבירה. וכל שליחות מלמטה למלך, (שרוצה המלך) נכנסת קדם לבית הגבירה, ומשם למלך. נמצא שהגבירה היא השליחה של הכל, מלמעלה למטה, ומלמטה למעלה. ועל זה היא שליחה של הכל. זהו שכתוב ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל - ישראל שלמעלה. מלאך האלהים - זהו שכתוב בו ויה' הלך לפניהם וגו'. וזה ללכת יומם ולילה, כמו שבארנו.

וכי כבוד המלך הוא שהגבירה מלך, והיא תערוך קרב, והיא הולכת פשליח? אלא למלך שהזדווג בגבירה עליונה. ראה המלך את כבודה על כל שאר גבירות העולם, ואמר: כלם נחשבות לפילגשים (לחפה) כנגד הגבירה הזו שלי, היא עולה על כלן, מה אעשה לה? אלא כל הבית שלי יהיה בידיה. הוציא המלך כרוז: מכאן כל דברי המלך ימסרו בידי הגבירה. מה עשה? הפקיד המלך בידיה כל כלי זינו, כל אותם בעלי עורכי קרבות, וכל אותם אבנים יקרות של המלך וכל גנזי המלך. אומר: מכאן, כל מי שיצטרף לדבר עמי, לא יוכל לדבר עמי עד שיודיע לגבירה.

כל אינון אבנין יקרין דמלכא, כל גנזיאי דמלכא. אומר, מהכא, כל מאן דיצטרף למללא עמי, לא יכיל למללא עמי, עד דאודע לה מטרוניתא.

האלהים. וכי מלאך האלהים אתקרי. אומר רבי אבא אין. תא חזי, הכי אומר רבי שמעון, אתקין קדשא בריך הוא קמיה, היכלא קדישא, היכלא עלאה, (קדישא) קרפא קדישא, קרפא עלאה. ירושלים עיר הקדש אקרי, מאן דעאל למלכא, לא עאל אלא מההוא קרפא קדישא, נטיל ארחא למלכא, דארחא מהכא אתתקן.

הדא הוא דכתיב, (תהלים קיח) זה השער ליני צדיקים יבאו בו. כל שליחותא דבעי מלכא מבי מטרוניתא נפקא, וכל שליחותא מתתא למלכא, (נ"א דבי מלכא) לבי מטרוניתא עייל בקדמיתא, ומתמן למלכא. אשתכח דמטרוניתא איהי שליחא דכלא, מעילא לתתא, ומתתא לעילא. ועל דא, איהי שליחא דכלא, הדא הוא דכתיב ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל, ישראל דלעילא. מלאך האלהים, הדא הוא דכתיב ביה, ויני הולך לפניהם וגו', והאי ללכת יומם ולילה, כמה דאוקמוה.

וכי יקרא הוא דמלכא, דמטרוניתא תזיל, והיא תגח קרבא, והיא אזלת שליחא. אלא, למלכא דאזדווג במטרוניתא עלאה, חמא מלכא יקירו דילה, על כל שאר מטרוניתא דעלמא, אומר כלהו משתפחין לחינתא (נ"א לחינתא), ללךב האי מטרוניתא דילי. היא סלקא על כלא, מה אעביד לה. אלא כל ביתא דילי יהא בידהא, אפיק מלכא כרוזא, מהכא כל מלין דמלכא בידי דמטרוניתא יתמסרון. מה עביד. אפקיד מלכא בידהא כל זיינין דיליה, כל אינון מארי מגיחין קרבא,